

GAZETA TRANSILVANIEI

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
Braşov, Calea Victoriei Nr. 35
— Telefon 2226 —

Abonament anual 200 lei. Pen-
tru străinătate, autorităţi, insti-
tuţii și întreprinderi 500 lei
Anunțuri și reclame după tarife

FONDATA LA 1838 DE GHEORGHE BARIȚIU

Apare de 2 ori pe săptămână

România este hotărât pașnică.
Ea vrea să desăvârșască în linște opera de consolidare
dar tot atât de hotărâtă este de a păstra integritatea și inde-
pendența ei.

M. S. Regele Carol II.

Fă bine ș'asteaptă rău

Recitind mai deunăzi biografia lui Cicero din „Viețile oamenilor iluștri” m'am oprit mult la pasajul, în care Plutarc înfățișează sfârșitul tragic al marelui orator roman. Printre asasinii, cari executau porunca lui Antoniu, se găsea și un anume Popilius, tribun al soldaților, pe care Cicero îl apăruse într'un proces de paricid și pe care maestrul îl instruisese el însuși în meșteșugul literelor și al științelor.

Recunoștința e o floare foarte rară. Deși ea e una din cele mai frumoase virtuți, totuși foarte puțini oameni o practică. Dintre cei zece leproși, vindecați de Isus, numai unul s'a grăbit să-i mulțamească.

Cine dintre cei cari au făcut un bine, n'a avut această tristă experiență? Se pare că ea e generală și aproape obicinuită. Numai așa se explică, că poporul nostru are o serie de proverbe, cari califică această dureroasă lacună a firii omenești. „Fă bine și așteaptă rău!” „Pe cine nu-l lași să moară, nu te lasă să trăiești!” „Bună ziua îți-am dat, belea mi-am căpătat!” „Faci bine și îți capeți dușmani!” Iată adevăruri, pe cari le-am constatat cu toții.

Și faptul nu se limitează numai la indivizi, el se practică și între popoare.

Nimeni de pildă nu poate contesta bunătatea, spiritul de toleranță și delicatețea sufletească a poporului român. Și cu toate acestea sunt atâția cari îl urăsc și-l dușmănesc. Grelele vremuri de azi ne probează mai ales acest lucru. Acum douăzeci și mai bine de ani vitejia ostașului nostru a pus capăt anarhiei, care se abătuse asupra unei țări vecine, asupra Ungariei și a înfrânt regimul, care guvernază și astăzi la Budapesta, Rezultatul? Nici urmă de recunoștință, ci agitație, spirit de răzvrătire, ură. Aceiași atitudine de dușmănie împotriva blândului, nobilului, ordonatului și lealului popor român, ca și aceea, pe care au manifestat-o făuritorii asprei Constituții dela 1437, ca și tot acel vitreg tratament, pe care în cursul veacurilor l'a aplicat domnul de pământ de altădată iobagului valah.

Uită însă cei lipsiți de virtutea recunoștinței un lucru. Că oamenii, cari sunt croiți ca să facă bine, sunt suflete superioare și că ei sunt oricând capabili să înfrângă pe cei ce le stau împotriva și cari n'au drept arme de luptă, decât lăcomia, egoismul, fudulia și micimea de suflet.

Popor liber astăzi, neamul românesc, își are sufletul intact și cu toată bărbăția va ști să-și apere libertatea, demnitatea și toate virtuțile și avuțiile sale naționale și sufletești, necesare nu numai sieși, dar omenirii întregi.

V. Nițescu

Evocări...

A scris în anul 1913, în a doua zi a lunii Iulie, conducătorul de atunci și de astăzi al „Gazetei”, o pagină — nu de zlar, nu pentru publicațiile efemere — ci pentru chenar de istorie, cari în vremurile de acum, mai ales, trebuie recitită. Și nu numai citită. Ea trebuie memorată; fiecare și de slove trebuie luat de nenumărate ori dela capăt, pentru ca înțelesul din ele, sufletul prins în înșirarea lor să pătrundă adânc în ființele tuturor celor de acum.

Era atunci, în vremea când Vodă Carol I își chemase dorobanții și toți vitejii, pentru că tânărul regat român, avea încă multe de făcut întru orânduirea dreptății în cuprinderea

Peninsulei Balcanice. Avea încă un cuvânt de spus, o mână de ajutor de dat și, mai ales, avea de reparat și răzbunat o asuprire, o nedreptate.

Iată cum suna acel tulpic al chemării: „Precum odinioară la sunetul buciului vestitor de primejdie ieșeau din codrii vitejii arcași, ca să urmeze pe voevodul lor la lupta pentru apărarea țării, așa și astăzi — la sunetul goarnei — strănepoții aceleora se strâng în șiruri uriașe de luptă și stau gata pentru a face din piepturile lor zid de fier la hotarele Patriei”. Apoi... „ei apucă calea lui Mircea cel Bătrân, urmează cu sfințenie umbra lui Ștefan cel Mare, a leargă după fantoma de Arhanghel al nemuritorului Mihai. În

sufletul lor se frământă cu putere magică îndemnul: înainte. Acolo vor înfige steagul și de acolo nu se vor clinti de s'ar prăbuși chiar cerul asupra lor”.

Așa scria d-l V. Nițescu în vara anului 1913, când atâtea frunți românești și-au dus gândurile pe meleaguri bulgare, ca aici, să le inflorescă trandafirul morții. Așa fremăta sufletul ardelean, așa vultau nădejdile românești de dincoace. Românismul, de atunci avea granțele lui sufletești iar hotarele inimelor mergeau încă și mai departe...

Dorobanții într'adevăr, nu și-au uitat sufletele de viteji, nu și-au pierdut privirile de arcași și nici brațele lor n'au fost mai slabe ca acelea din vremea hatmanilor. Flintele lor au ucis dușmani cari nu erau numai ai țării lor. Oțelul tunurilor și focul lor au dus moarte cumplită în vrăjmași, cari cu-tropiseră țări și neamuri din vecinătatea moșiei lor. Aceștia le-au dus dogoarea curajului și-atâtea steaguri ale victoriei.

Vremurile au trecut. Dorobanții și vitejii de atunci, lăsându-și trudnic osemintele pe câmpurile de bătae, au mânăat sufletele lor printre noi. Și citirea rândurilor scrise de ne-stăpânirea și avântul unui ardelean de atunci — român al țării întregite de-acum — vine să evocă în împrejurările de astăzi, să ne pună în fața ochilor — ca la o teribilă confruntare — tocmai privirile acestor eroi. Tocmai pe aceștia ni scoate în calea gândurilor, întâmplările vremurilor de acum. Pe acești urlași ai luptei, pe acești fanatici ai credințelor, pe acești martiri ai suferințelor și curajului. Vor fi poate printre ei și alți sbuciumați ai răzmerițelor, ai răscoadelor noastre de pe aici. Aceștia toți, se'nștră în rânduri lungi și își poartă cadentat îndârjirea și musturarea lor cruntă: „In sufletul lor se frământă cu putere magică îndemnul: înainte. Acolo vor înfige steagul și de-acolo nu se vor clinti de s'ar prăbuși chiar cerul asupra lor”.

În s'gura veacului de acum, se dărâma par'că, se clintește ceva, din sufletul nostru oblu. Din vâlmășagul atât fapte, din răsturnările nedrepte ale prezentului, se simte uneori anumite indoeli, anumite slăbiciuni cu cari inimile noastre nu au fost și nici nu trebuie să se obicinulască. Chiar de nedreptatea te-ar cutropi și-ar vrea să te înăbușe, chiar dacă sufletul îți este chinuit de strâmbătatea întâmplărilor și de rușinea uitării și nerecunoștinței. Noi vom izbândi totuși.

Zace acolo în noi, trăește acolo în străfundurile sufletelor noastre, virtuțile atâtor viteji din vremurile plăeșilor, ai arcașilor și ai crailor de răzmeriță. Dacă un veac mașter s'a năpustit asupra noastră cu furie păgână, noi nu ne înspăimântăm. Cu lupta suntem învățați... Eroii noștri ne vor a-

— Continuare pe pag. 2 —

Popas lângă pomenirea

venerabilei doamne Elena Dr. Voicu Nițescu

După datina creștinească, când cei rămași se pot apropia de sufletul celui plecat la Domnul Cereș, Sâmbătă, 10 August, implinindu-se un an, dela plecarea dintre cei care au iubit-o și apreciat-o, a doamnei Elena Dr. Voicu Nițescu, s'a oficiat în capela cimitirului Groaveri, un parastas pentru pomenirea și odihna sufletului ei, de către un sobor de preoți.

La această tristă aniversare să îngenuge, lângă scumpele rămășițe pământești așezate pentru odihna veșnică, la umbra de sub Tâmpa, au venit, cu aceeași dureroasă dragoste, încercatul soț, Dr. Voicu Nițescu, cel 5 copilași rămași orfanți, toate rudele — și prietenii mulți, atât cât a putut cuprinde capela, cu flori și lacrimi.

Cel care au cunoscut pe doamna Nițescu, știu ce înseamnă această pierdere ireparabilă a acestei soții ideale, a acestei mame prea mare în devotamentul și sacrificiul de care era stăpânită, a acestei femei române, care a știut, că a trăi înseamnă a-ți face toate îndatoririle pe care viața ți le cere; a crea, a iubi și a munci.

Cât a fost de pătrunsă de aceste mari îndatoriri, se vede din numărul mare de orfanți rămași, din răbobotul pentru întregirea neamului, pe cari l-a îngrijit și a muncit îngrijind în spitalele „Crucii Roșii”, pe bolnavi.

Rezultat al aleei educații religioase și naționale primită

in casa părintească a canonicului Gheorghe Munteanu, dela Blaj, au făcut din această superioară femeie o mare luptătoare pentru idealul național românesc, pentru care fapte de merit a fost distinsă cu decorația „Regina Maria” și „Medalia Regela Ferdinand I”. A fost înclisă, implicată în procesul de osândire a „trădătorilor Valahii” de către Unguri.

Prezența a tot ce are mai distins Braşovul, florile multe, tristețea din ochii tuturor, sunt cea mai vie dovadă, de dragostea, ce o poartă amintirei scumpe, toți cei cari au cunoscut-o, toți cei cari acum îi simt lipsa.

Nu pot încheia aceste modeste rânduri, închinete memoriei distinselor matroane plecată așa de timpuriu dintre noi, fără să nu mi se oprească gândul la cei 5 orfanți, la micul Mircea, de abia are 6 ani, care de sigur, așa cum l-a învățat scumpa lui măicuță, l-am văzut făcându-și cruce, mai corect, mai plin de demnitate creștinească, decât mulți dintre noi cel mari, la mormântul care l-a luat toată mângălarea, toată dragostea de mamă.

Alături de familia nemângălată, toată societatea românească, aduce omagiu ei, amintirei, celor ce a fost o neprețuită soție, mamă, prietenă și mare animatoare, păstrându-l aceiași duiosă amintire, a Eleni Dr. Voicu Nițescu.

e. h.

Generația Unirii

de St. Penes,
secretarul gener. al Centralei Reunilor

În timpurile prezente, când se plămădește o nouă ordine socială în Europa,

— când integritatea Statului român a fost grav atinsă, și este pusă în discuție, de către vecinii dela apus și dela miază zi,

— când rodul unor suferințe și jertfe seculare — ale poporului român — se caută a fi răpit fără nici un temel de drept, credem, că este necesar să vedem pornită o acțiune vi-guroasă de solidarizare, a tuturor fruntașilor români din Transilvania, Banat, Crișana, Maramureș și Bucovina, ca să examinăm — în lumina faptelor — situația națională și internațională a statului român,

— să adune materialul documentar asupra originii și existenței neamului românesc pe aceste platur,

— să lumineze conducerea statului asupra drepturilor imprescriptibile ale nației românești de a stăpâni platurile ce locuiește,

— să ofere întreaga ei contribuție factorilor de conducere dela Berlin și Roma, pentru a-l documenta asupra temerilor

în virtutea cărora Statul Român stăpânește actualele hotare.

Cine ar putea face și cine este mai chemat să ia inițiativa acestei acțiuni de solidăritate a nației românești și de documentare a conducerii Axei Roma-Berlin?

Răspund.
Generația Unirii. Bărbații care au luptat în parlamentul din Budapesta,

— conducătorii firești ai poporului român care au ispășit în temnițele dela Seghedin, Vaș și din taberele de concentrare păcatul de a se fi arătat devotați apărători ai drepturilor Românilor,

— Episcopii și păstorii sufletești ai poporului român din vremuri de răstărnite,

— conducătorii voluntarilor Români, care au organizat legiunile de luptători pentru întregirea neamului în actualele lui hotare, și

— fruntașii Mișcării Reunio-niste din Transilvania, care au luptat pentru consolidarea și sporirea elementului românesc în viața economică a acestei regiuni.

Generația Unirii are datorită imperioasă, ca în aceste ceasuri de grea cumpănă, să activeze cu energie, dinamic și cu însuflețire, atât în interiorul hotarelor, dar mai ales la Roma și Berlin pentru a spulbera toate calomniile ce se aduc neamului românesc de revizionisti hrăpăreți, vindicativi și fără suflet,

— pentru a documenta trădnicia drepturilor poporului român de a fi stăpân necontestat asupra teritoriului ce deține;

— în virtutea autodeterminării,

— a tradițiilor istorice și a majorității numerice,

— pentru apărarea patrimoniului național românesc dobândit cu prețul unor enorme jertfe de sânge și în fine

— pentru a se arăta vrednică de numele de Român, în fața istoriei și în fața generațiilor ce îl urmează.

Generația Unirii, cu toată bătrânețea ei, va trebui să dea dovezi la lume că n'aste mâni mai curge un sânge de roman, și că

*Murim mai bine 'n luptă
cu glorie deplină,*

*Decât să fim sclavi iarăș
în vechiul nost pământ.*

Generația Unirii are cuvântul!

Evocări...

— Urmare din pag. 1 —

minti pururea acestea. Și trecutul nostru așderea...

Rândurile acelea, scrise — nu cu cerneala zilelor noastre ci cu sfințența și tinerețea sufletelor de-atunci — ne-au adus aceste cutremunătoare evocări.

Oamenii uită. Popoarele uită deasemenea. Dar pentru sufletele unor eroi, nimic nu este mai groaznic, mai înspăimântător decât uitarea și zădărnica jertfelor lor.

Dar jertfa lor — se va vedea — nu a fost zadarnică! Pentru că noi nu vom uita.

Const. P. Taus.

TEATRUL

„Muncă și Voe Bună“

În ziua de 28 Aug. 1940 teatrul „Muncă și Voe bună“ va da în Brașov două reprezentații în sala „Reduta“ la orele 17 și 20.30 cu piesa „D-ale Carnavalului“ de I. L. Caragiale.

Biletele s'au pus în vânzare la Inspectoratul Muncii Brașov, în orele de serviciu.

Se atrage atențiunea publicului să și procure din vreme bilete, numărul lor fiind limitat.

zilnice de raze ultraviolete, cu intercalarea unui sport cât de scurt în activitatea zilnică la orice vârstă și ori-ce sex, cu o mâncare simplă, fără supraîn-cărcările obicinuite al stomacului nostru.

Și mai avem încă un argument de mare însemnătate privind obligațiunea unei vieți aspre, sănătoase și sportive. Este iarăși definițiunea cea mai corectă a fericirii, care sună așa: *Fericirea este sănătatea corpului plus pacea sufletului și dacă acestea se realizează în cadrul unei vieți familiare cu copiii cât de mulți și sănătoși își atinge apogeul.* Măntulorul dîvin, când nu trecea pe lângă un bolnav fără să-l mângăie și să-l însănoțeze, el însuși ducând o viață aspră de turist continuu, cap gol, picior desculț, srană simplă, deseori în bătaia razelor solare și în bătaia valurilor Tiberiadel, ne-a dat fără nici o putință de tăgadă prin viața și faptele sale această definițiune a fericirii pământești.

Conferențiarul insistă pe scurt asupra legilor esențiale ale vieții și sănătății ca legea respirațiunii, legea nutriției, legea nutriției, legea deprinderilor tari, importanța apei reci și a razelor ultraviolete.

Cât privește pacea sufletului, care își are și ea partea ei esențială de contribuție la păstrarea sănătății și tinerețea corpului până la adânci bătrânețe, conferențiarul dă următoarea cea mai scurtă rețetă creștină.

În fiecare zi rugăciunea ta, în fiecare zi pagina din Evanghelie, în fiecare zi o faptă bună, iară datorită ta să și-o faci nu ca pentru oameni, ci ca pentru Domnul, întocmai ca aceea umbla servitoare, care apostrofată de stăpâna sa ce tot caută Dumneea la adunările Oastei Domnului a răspuns: „Nu te supăra Doamnă, că de când umbra ta adunările religioase am început să curăț și pe sub covoare! căci nu si mai făcea datorită de ochii stăpânei pă-

Casinoul SINAIA

deschis în fiecare zi
**ROULETTE-BRAZILIANA
BACCARA**

măntești ci din consecuță, că cel de sus ne vede toate faptele noastre, dându-ne Ordinul „Fiți desăvârșiți precum Tatăl vostru din ceruri desăvârșit este“.

† Nic. Bran-Lemeny

La 10 August a. c., s'a stins din viață, după o lungă suferință, în vârstă numai de 48 de ani, într'un spital din Sibiu, un vrednic flu al brașovului, maiorul din artilerie Nicolae Bran-Lemeny, descendent al unei alee familii românești și nepot al marelui român Ioan Bran de Lemeny, fost tribun în 1848, prefect al județului Făgăraș și unul din cei doi secretari ai adunării de pe Câmpia Libertății, dela 3/15 Mai 1843.

Defunțul a terminat 7 clase ale Liceului Șaguna când s'a înscris în școala militară de artilerie, geniu și marină din București.

După 2 ani, în 1913, ieșind ofițer a făcut campania din Bulgaria. În războiul mondial, devenit căpitan, a luat parte la luptele dela Nămolosa și Mărăștii, iar mai târziu a luptat la Tisa în regiunea Szolnok, fiind comandant al bateriei de sacriliclu, cu care ocazie a fost de 2 ori rănit, căzut cu cal cu tot la pământ și numai grație

devotamentul ordonanței lui a putut fi pus pe țargă și transportat în spitalul militar din Sibiu.

Boala veche de care suferea, contractată încă în școala militară și neglijată în urma războiului, se agrava mereu. Așa încât în 1933 a fost scos la pensie, după 23 de ani de serviciu credincios. Toate îndatoririle, între care și aceea de comandant al taberei de prizonieri din Brașov, și le-a îndeplinit cu cinste, cu corectitudinea și omenie. A fost decorat cu o serie de înalte distincții pentru bravură, între care și „Steaua României“.

Rămășițele pământești au fost depuse în mormântul familial din biserica ort. rom. din Brașovul vechi, stăruind preotul bisericii Dr. P. Debu, părintele Ioan Popa și preotul militar Eugen Saftu, și dădui-se onorurile militare de către o companie din regimentul 89 Inf. în frunte cu colegul său de școală, căpitanul brașovean Ioan Tampa, și însoțită de muzica regimentului.

Părintele Dr. P. Debu a rostit o frumoasă cuvântare funerară, încheiând cu cuvintele din telegrama de condoleanțe trimisă familiei, de un fost superior al defunctului, colonelul i. r. Ioan Pieșolau: „suflet nobil, soldat viteaz, dormi în pace“. Il deplâng d-na Maria R. Popa, d-na Felicia Florea, ca surori, d-l Ioan Al. Bran-Lemeny, scriitor, ca frate, Felicia Gheorghiu, Romica Popa, Aurelia Florea și Ileana Lemeny ca nepoate, cumnați și cumnate, precum și toți aceia cari l'au cunoscut și apreciat.

Rostim și noi: Dumnezeu să-l odihnească în pace, între fiii drepti ai neamului.

Definiția medicală a patriotismului integral

Sub acest titlu d-nul Dr. M. Suctu-Sibianu medic primar Brașov și-a dezvoltat conferința sa la Univ. Populară din Vălenii de munte. A te păstra sănătos și încă cu o sănătate oțălită, pentru Rege, Țara și Neamul tău, ca ori-când să fii gata a-ți oferi viața în luptând vitejește ofrandă frețioasă pe altarul Neamului iată definiția medicală a patriotismului.

Mal sunt însă și alte argumente, cari ne impun să facem din grija sănătății o grijă continuă în decursul vieții noastre. În ordinul biblic: „Corpul tău este templul sufletului“ se cuprinde așa zicând un ordin dumnezeesc de a ne îngriji și ofeli sănătatea—ordin, care oricum l-am interpreta ne face să vedem obligațiunea elementară a unei vieți identice, care astfel

nu mai formează numai o recomandățiune medicală, ci o poruncă dumnezească.

Greutățile crescânde ale luptei pentru existență, principiile cele mai vechi, dar și cele mai noi ale medicinei anunșând că procedeele de înținerire cu care vrea să se mândrească chirurgia modernă nu sunt decât procedee de reactivitate a organismului de foarte scurtă durată și ele, datele noi despre prelungirea vieții, care nu are altă sursă decât în multă mișcare, în liber pentru corp și bunăvoință pentru suflet, toate aceste argumente ne obligă la trăirea unei vieți aspre și sănătoase, cu eliminarea cu totul a alcoolului și tutunului, și cu sculat de vreme și culcat de vreme, cu somnul cu ferestra deschisă în ori-ce anotimp, cu băi reci și băi

Armata britanică

LONDRA. — „Daily Telegraph“, publică din sursă oficială constatarea că astăzi în insulele britanice au, în afară de armata de prima linie, un milion și 300.000 de soldați ai armatei teritoriale. Aceste forțe sunt împărțite dealungul coastelor și în interiorul țării în

toate punctele strategice mai importante. Aceste trupe sunt înzestrate cu motociclete, cu atâtea pe cari este montată mitraliera și sunt gata în orice moment să se concentreze asupra punctului care ar părea să fie amenințat.

Peisaj ardelean

de Elisabeta Hențiu

— Urmare. —

Fulger și Roibu, cali bătrânului căruțaș, înhămați de cu noaptea la trăsura cu canapelele roase, dau semne de neliniște. Cel din față, cu capul bolovănos și învechit, stă aplecat, frânt parcă de greutatea prea mare din toate coardele gâtului ce refuză uneori să-l mai țină drept, l-a propit în plept mișcându-se doar din când în când ca să-și mai mute greutatea trupului hărănit de ani, de pe un picior pe celălalt.

Roibu, înhămat în dreapta, tânăr și neastâmpărat, își roade zăbala, făcând în jurul gurii grămezi de spumă.

Moș Grigore, rămas singurul în viață dintre căruțași satului de altădată, îmbrăcat cu pleptarul înflorat, din plei de miel, peste cămașa de tort scoasă peste cloarecii mocănești îmbrăcați și petețici, stă cocoțat pe capră, întinzându și picioarele noduroase și bolnave ca pe niște butuci putreziiți, cum le zicea atunci când nu mai conteneau jungheleturile.

Bicul pe care numai arareori îl întrebunța, îl ținea strâns între genunchi. Mănile drept

peste plept, — ca să se mai odihnească, pentru că destul au robotit.

Se prea obișnuise cu meseria asta păcătoasă de căruțaș, de aceea nu ținea seamă niciodată de timpul pe care și-l petrecea stând nemșcat, cu somnul cerșetor sub genele ce-l acopereau ochii șterși, fără culoare, infundați ca niște găvane fără fund, sub fruntea osoasă.

Privirea și o purta când la cucoana preoteasa care picotea cocoloșită pe canapeaua roasă, venită să-și aștepte fata, când pe bolta fumurie a cerului de pe care dispăreau rând pe rând stelele obosite, îmbătrânite și ele.

Pe cele îndărătnice le număra cu glas nu prea tare; una, două, până nu mai vedea nici una.

Când a simțit că nu mai poate ține ochii mari ca ars de pe capră trecând lângă neastâmpărul callor, frecându-l pe aceștia pe bot, mângâindu-le urechile ca și când le-ar fi zis: „Haideti, măi băieții tatei, faceți ochi și voi că au fugit toate stelele, semn că de acum

înainte va veni și trenul nostru“.

A trecut apoi dând ocol trăsuri, inspectând-o. Cu coderiștea a bătut în cercurile de fier ce încing roțile, a mai aruncat o privire spre cerul care într-o parte începuse să la foc. Cămașa mototolită strânsă sub pleptar a tras o frumos, a mai spus una callor, după care a dat să plece către peron.

— „Ce e Grigore, vine trenul?“, întreabă speriată cucoana preoteasa, deșteptată de cloacăntul moșului.

— „Ași! De unde! Eu vă spun că prea venim de vreme dar, de, dumneavoastră v'ăși cam grăbit iar eu, ce să zic, când și așa fără somn aș fi rămas. Acum dacă am fi plecat de acasă și tot n'ar fi fost târziu.“

„Apoi pe mine, cucoana preoteasă, nu m'a îmbătrânit calea bisericii, că nici n'am prea avut eu vreme de așa ceva, ci calea gării, n'aș mai fi cunoscut-o! Dumneata stai numai liniștită, mai poți trage o moștalală, că sunt destul eu aici!“ — și s'a pierdut printre linii și vagoane goale.

Aici nici țipete de om. Șinele lungi ca niște șerpi negri de apă l-au poștit să le măsoare lungimile până acolo unde

muntele le înghițea ca un scarmator.

Cu vârful clubotei a scormonit o piatră de sub linte, a rostogolit-o până departe, jucându-se cu ea așa cum fac copiii.

Liniștea și așteptarea lui au rămas aceleași. Nu se aude nimic.

Câte o pasăre grijuile zboară să ducă mai devreme ceva de mâncare pușorilor care ca întotdeauna s'au deșteptat supți de foame.

Un scârțâit de ușă neunsă l-a făcut să tresară și a apărut șeful gării veșnic căsănd, niciodată sătul de somn.

— „Bună dimineața, domnule șef!“

— „Da, da, bună să fie!“ răspunde șeful, morocănos. „Dar pe cine aștepti astăzi, Moș Grigore?“

Căruțașul a tăcut. Nu pentru că nu ar fi avut ce să-l răspundă, dar prea se cunoșteau, prea îl puneau aproape zilnic aceeași întrebare: Pe cine aștepti?

— „Cum pe cine aștept? Nu știu nici eu că doar asta îmi este meseria să nu aștept pe nimeni și totuși să aștept ziua ca și noaptea. Cu o vorbă, să aștept trenul arde-l'ar focul de tren, că așteptându-l am îmbătrânit.“

„Azi aștept pe domnișoara Sanda“. Și ca omul care simțea nevoia să facă ceva, începu, rar:

„Aseară, târziu, tocmai eram gata să mă aștern și să trag un pușor de somn între două trenuri când aud gura părintelui Mihașu, chiar a Sfințel Sale, strigându-mă peste zăbrele:

„Grigore, măi Grigore măi, în noaptea asta mergi la gară?“

Baba de cum l-a auzit gura a dat fuga să-l poștească mai aproape iar eu, așa cum îmi este obiceiul, m'am apropiat — și de aci vine vorba de domnișoara Sanda. Cred că o țineți minte că doar tot eu am adus-o la gară, iar de atunci n'a trecut un car de ani.

Îe, mai ieri, alaltăieri. Zicea părintele că vine acasă ca să-și mai vadă părinții și poate și pe noi, mai înainte de a se împământeni pe acolo. Zicea tot părintele dar cu părere de rău că s'ar fi logodit în străini cu un domnișor neamț. Eu ce era să spun? I am spus că așa o fi vrut Dumnezeu dar am văzut eu că avea ceva pe inimă care îl rodea așa cum își roade calul meu zăbala.

Șeful scotea rologoale de fum dintr'o țigară groasă cât coada coderiștei, pe care n'o deslăpea de buze, — și aprobă, ca să nu facă.

Şase milioane de refugiaşi se mai găsesc în Franţa

NEW YORK. — „New York Times” publică o declaraţie a d-lui Allan, şeful secţiei pentru Franţa a Crucii Roşii americane. El a declarat, că după datele oficiale, se aflau până Joi, în Franţa neocupată de germani, încă 6 mil. de refugiaşi.

Cu totul, numărul refugiaşilor din Franţa este de 4.500.000 francezi, 1 milion belgieni şi 500.000 olandezi, danezi, etc. şi că este necesar să se găsească mijloace pentru repararea acestora.

Peste patru ani

Statele-Unite vor avea o armată de 2 milioane oameni.

WASHINGTON. — Corespondentul agenţiei „Stefani” transmite:

În sânul Congresului american sunt viu comentate declaraţiile d-lui Knudsen, şeful comisiunii pentru apărarea naţională, şi ale d-lui Stimson, ministrul de război, cu privire la pregătirea militară a Statelor Unite.

D-l Knudsen a spus că abia în 1944 Statele Unite vor putea avea o armată echipată de două milioane de oameni.

Pe de altă parte, d-l Stimson a observat că, deşi Congresul a acordat în lună un credit de 400 milioane dolari pentru a se comanda 4000 de avioane, în timp de şase săptămâni n-au putut fi comandate decât 33 de aparate.

În cercurile Congresului se subliniază că dacă lucrurile continuă să meargă în acelaşi ritm, vor trebui să treacă ani de zile până când Statele Unite să poată dispune de flota aeriană necesară pentru apărarea intereselor lor.

Din toată lumea

Cât o costă pe Anglia războiul.

Nu-i nevoie să indicăm cifre care se apropie noţiunilor astronomice. Este suficient să se ştie că actualul război costă Anglia zi de zi exact de două ori cât a costat-o în războiul mondial din anii 1914—1918.

În timp ce în războiul mondial Anglia a avut nevoie de 4 ani ca să consume 600 de milioane de lire din investiţiile ei în strălăutate, care se ridicau la suma de peste 4 miliarde, de data aceasta în 10 luni a consumat ca mult mai mult, în timp ce creanţele din strălăutate s'au redus la circa 1 miliard.

Incotro cu cafeaua braziliană?

Obişnuitele şapte milioane de saci de cafea pe care Guvernul brazilian le cumpără anual dela producători, ca să menţină preţul (în armonie cu celebritatele metode ale regimului capitalist), nu vor fi arse anul acesta, ci depozitate. Guvernul brazilian crede poate că depozitarea cafelei şi lăsarea ei în voia stricăciunii este mai convenabilă decât arderea ei. Sau poate că vrea să scutească economia demoralizată de obişnuita reclamă anuală?

Hidroavionul „Clare” a traversat Atlanticul în 12 ore şi 20 minute.

Londra. — Hidroavionul „Clare” a sosit într'un port din sud-vestul Angliei venind din America.

El a efectuat traversarea Atlanticului, de la Botwood la Foynes (Irlanda) în 12 ore şi 20 de minute.

În această călătorie de inapolare „Clare” a transportat, în afară de coletele şi poştă, şase pasageri. Patru dintre aceştia sunt tineri piloţi americani care vor face, cu avioane de război britanice, naveta între uzinele ce produc aceste avioane şi baza lor de serviciu din Anglia.

No. 13119

Publicaţiune

Se aduce la cunoştinţa celor interesaţi că în ziua de 15 August 1940 orele 11 dimineaţa se va ţine atât la Direcţiunea Generală PTT, cât şi la Oficiul PTT de Reşedinţă Principal Braşov I. o tratare prin bună învoială pentru procurarea a 70 000 kg. păcură specială conform caietului de sarcini tip. H 2—9, combustibil necesar pentru încălzirea localului Oficiului PTT. Reşedinţă Pr. Braşov I. în anul 1940—1941. Livrare la cerere.

Tratarea se va ţine în conformitate cu art. 88—110 inclusiv din LCP. regulamentului OCL, şi normele generale referitoare la tratările dela Adm. publice, publicate în Monitorul Oficial Nr. 127 din 4 Iunie 1931 şi cu respectarea tuturor dispoziţiunilor cuprinse în suplimentul la Buletinul PTT. Nr. 1 din 1-15 Ianuarie 1938 pagina 210.

Concurenţii vor depune în plic separat odată cu oferta sigilată cu ceară roşie şi o garanţie de 5% din valoarea ofertei, în numerar, efecte garantate de stat sau sub recipisa Casei de Depuneri. Se va avea în vedere dispoziţiunile Decretului Lege publicat în Monitorul Oficial Nr. 269 din 20. 11. 1939 pagina 6779 relativ la garanţii care trebuie depuse 25% din valoarea acestora în bonuri pentru înzestrarea Armatei.

Garanţiile depuse în efecte vor fi însoţite de taloanele, cupoanele nescăzute la data constituirii garanţiei precum şi borderoul original de proprietate al acestora.

Caetul de sarcini se poate vedea în orice zi de lucru între orele de serviciu la Oficiul PTT. de reşedinţă Pr. Braşov I. 11. VIII. 1940.

Diriginte reşed. pr. Braşov, M. Tesio.

Contabil în mat. Finta I. 309 1—1

Aviz

De vânzare la Braşov, o parcelă de 386 m. p. (front de 17 m) într'un cartier de foarte mare viitor, prevăzut cu toate lucrările edilitare necesare ca: apă, canal, străzi pavate, electrică etc.

Se face imediat contract de vânzare cumpărare cu toate formele legale, intabulat la cartea funduară. Parcela este liberă de orice sarcini. Informaţiuni se pot obţine la ziar. 232 1—0

CINEMA „ASTRA”

Dela 15 August a. c.

Prezintă!

Prezintă!

ANNE SHIRLEY - RUBI KEELER

intr'o realizare impresionantă profund umană

CUIBUL FERICIRII

Cu: JAMES EEISSON.

Regia: PANDRO S. BERMAN.

CINEMA „CORSO”

Rulează filmul melodilor spaniole al femeilor fermecătoare şi al dragostei pătimase...

SPANIA râde, cântă şi iubeste

cu celebrul Tenor al Operei din Viena CHARLES KULLMAN şi LEON SLEZAK. Vorbite în limba germană.

Administraţia de Constatare Indirecte-Braşov
Biroul Impozitului Spectacole

Publicaţiune

Se aduce la cunoştinţa tuturor proprietarilor de localuri de consumaţie din oraşul şi judeţul Braşov — pentru ultima dată — că în conformitate cu Legea Impozitului pe Spectacole şi ordinelor Ministerului de Finanţe, toţi acei care au muzică în local şi nu au declarat aceasta, pentru a fi impuşi şi a plăti impozitul pe spectacole, vor fi amendaţi conform art. 75 al. a. din legea suszisa, cu amendă de 60.000 plus impozitul sustras.

Deasemenea, se aduce la cunoştinţa şi acelor care sunt deja impuşi, că au obligaţia, conform art. 72 din lege, să plătească acest impozit anticipat pe zece zile, la termene fixe, adică la 10, 20 şi 30 ale fiecărei luni şi că pentru orice întârziere de plată, se face pasibil de amendă de Lei 10.000 plus impozitul sustras, prevăzută de art. 75 al. k. din Legea Impozitului pe Spectacole.

Se mai atrage atenţiunea că, dresarea actelor de contravenţie va fi ordonată din oficiu şi se vor încheia la plata întârziată.

Adminstrator de Constatare Indirecte—Braşov.
Ştefan Bobea.

Se caută stenodactilografă angajare imediată. Oferte scrise la „Prerom” S. A., Str. Mihai Viteazu No. 79.

Aviz

La gimnaziul comercial de băieţi din Salung-Braşov au început înscrierile şi reinscrierile. Taxa de frecvenţă e de 2000 lei anual. Întreţinerea în internat este de 12.000 lei anual plătită în rate lunare.

Cel ce vor să dea examene de diferenţă dela cursul teoretic la cursul comercial, sunt invitaţi să înainteze de urgenţă cereri şcolii.

311 1—4 Direcţiunea.

Căutăm pentru angajare conducător pentru magazinul de engros şi un contabil cu practică. A se adresa la „Federala Carpaţii” Braşov, Bulevardul Restauraţiei No. 67.

1—3

Căutăm două vânzătoare tinere pentru brutărie. A se adresa Federala „Carpaţii” Braşov. B dul Restauraţiei No. 67. 307 1-3

Se caută Lucrătoare

curate, indemnitate pentru imediată angajare

HESS A. G.

304 2—4

De inchiriat 3 camere, bucatărie, baie, etc., în Str. Avram Iancu Nr. 43 şi 4 camere, bucatărie, baie, etc., în Str. Crucii Nr. 44. Informaţii în Calea Victoriei Nr. 35. Telefon 3155' 215 5—0

Vinuri superloare,

naturale şi alese, albe şi negre, dela

renumitele podgorii DEALUL ZORILOR

le găsiţi la BRAŞOV, la „Bodega Centrală”

2 Str. Smârdan (Brutar) 2 (prin Mihai Weiss şi Sf. Ion)

Cunoscătorii le preferă cu încredere

— „O fi ştiind ea ce face, că doar atâta lucru tot o fi învăţat decând umblă prin străini”.

— „De ştiu şi eu, aşă o fi, dar dacă eu sunt om prost, căruţaş, ce să ştie unul ca mine?” Şi tăcerea s'a aşternut ca o trambă de pânză la înalbit, pe o pajşte inverzită.

Sau mai ulitât unul la altul, cântărindu-şi cumînţenţa şi proştiia, căruţaşul mai bombănind ceva numai pentru urechile lui iar şeful mai puflănd din şigara gata să se sfârşească.

De departe, dinspre pădure, se auzi mărâind căţelul pământului.

„A naibei dihanle şi asta. Urlă par'că ar fi flară turbată! Dar la cât o fi ceasul, mă rog frumos?”

— „Trecut de patru, aproape cinci”, mormăi şeful fără să se uite la ceas. „De acum încolo putem fi gata că soseşte trenul”.

— „Apoi că bine ar fi să vină că sunt sătul de aşteptat. I-am spus eu cucoanei preotease să nu plecăm decând se culcă găinile dar de, suilet de mamă, nerăbdătoare... Că dacă n'oi mai şti şi eu rostul trenurilor atunci nu ştiu zău cine o mai fi în stare!”

Moşului i se deschise o poartă grozavă de pălăvrăgeală. Ar fi vrut să mai amintească de una, de alta, însă şeful se făcu ne-

văzut. Fusese chemat la birou de o sbârânlătură.

În acelaşi loc din fundul trăsurii, fără să se mai gândească la altceva decât la bucuria pe care i-o trimitea cerul de a-şi vedea fata, cucoana preoteasă făcea planuri de cum va căuta să-i îndepărteze gândul dela nemţolul care ar fi fost în stare să i o înstrăineze, poate pentru totdeauna. Dacă venea acasă nechemată, era cea mai bună mărturie că nu-i uitase, că-i mai lubea încă;

Departe, în sus, se vedea legănându-se în cerul proaspăt al dimineţii dăra groasă de fum lăsată de locomotiva care târa după ea cele câteva vagoane. Cu toate că aceasta alerga cu toată nebunia, i se părea că întârzie numai ca să-i năcăjească pe ei!

Când văzu trenul numai la câţiva paşi, bănuiala asta îi căzu ca o pară coaptă din codiţa ei. Urmă şueratul scurt, şgomotul de flare bocănite şi trenul se oprî, mare, negru, mă-tăhălos.

Incotro să apuce? De bucurie nu mai ştia ce să facă. Ochii de viteză îi alergau în toate părţile, la toate uşile ca să şi vadă muşterii, care în ziua aceea erau nespuse de puţini.

A coborât un copil cu o de-

sagă mai mare şi mai grea decât el, o cătană care desigur că nu avea nevoie de căruţa lui — şi tocmai târziu de tot se auzi strigăt pe nume:

— „Moş Grigore-e-e-e! Moş Grigore!”

A cunoscut-o I a fost destul să i audă glasul pentru ca să-şi uite de tot de el. Bicul i a căzut din mână de s'a împledecat în el.

— „Cucoană preoteasă — a dat să strige şi îşi aduse aminte că o lăsase să-şi coacă moţalala în trăsură; însă nu mai fu nevoie de ajutorul lui. Toate se petrecură cu luteală de fulger. Cucoana preoteasă îşi strângea fata în braţe — şi el măcar nu apucase să i spună: „Bine aţi venit, domnişoară sau orice altceva”, căci peste inima lui a căzut intristarea.

Ce mare şi frumoasă se făcuse! Parcă-i numai ieri când a adus-o tot el la gară cu tot alatul de băieţi şi fete de o seamă. Atunci mai era şi Sfînţa Sa, cucoana preoteasă, în larmă, plânsete ba şi râsete — şi el nelipsitul, păcătosul, pe care nu se îndură pământul să-l înghită deşi se roagă mereu.

Părintele de data asta nu venise pentruca să nu-şi strice noaptea, a doua zi fiind săr-

bătoare, deci tocând mai de vreme.

Dar el îşi mai dădea cu părerea că părintele poate să fie şi o lecuiţă supărat de fată, că de! ea fată de popă român să se logodească cu un neamţ?

După el păcat şi ruşine de nelertat pe casa şi neamul părintelui.

— „Val, val, domnişoară Sănduco, dar mare şi frumoasă te mai făcuşi!”

Ea tăcu. Dusă de mână de bunătatea mamei, ochii căutau avizi chipurile pe care ar fi vrut să le vadă cu o clipă mai curând.

Moşul, vulpoiu bătrân, cum îi plăcea să-şi zică spre laudă, care trăise toată viaţa numai aşteptând, repede i-a înţeles tristeţea ce se lăsase ca o negură peste tinereţea şi veselila ei.

— Dar tata, fetele, băieţii?”

— „Apoi să vedeţi, da, ar fi trebuit, dar...” şi o luă înainte cu bagajul ca şi când ar fi trebuit să le arate drumul.

Call sătul de aşteptare mai cu seamă după ce simţira că se ridicase destul de sus şi soarele, au tras singuri trăsura lângă un castan, începând nerăbdătorii să roadă coaja.

— „De, dracilor! Altceva mai bun de făcut nu mai aveţi? Flămânzilor, azi, mâne, o să-mi

roadeţi şi capul!” Adevărul era că blejii de ei uitaseră de când nu li se mai atârnase strălta cu grăunţe pe după cap.

Soarele se ridicase în ziua aceea fără ca să bage de seamă căruţaşul, deşi răsunat pentru el era îndemnul continuu al vieţii şi prilej de a-şi face o cruce mare, însoţită de un „Doamne ajută!” spus din toată inima. Meseria îi cam opra de a se duce la biserică.

Tăcând, aşeză bagajul în coşul trăsurii iar pe cele două femei le înveli pe picioare cu un macat uşor ca să nu se aşeze tot colbul drumului pe haţnele lor, apoi, uşurel, se urcă pe capră îndemnându-şi cu glas moale call la drum.

— Va urma —

Mere căzute

cumpără şi cu vagonul

HESS S. A.

BRAŞOV, Cuza Vodă No. 3.

310 1—4

Ardealul la datorie

Străvechea conștiință a Ardealului se mișcă dela un capăt la altul al acestui colț de țară.

Toate încercările străine sau locale regionaliste, de a face să se desprind sufletește această provincie de restul țării, au dat greș până la urmă.

A fost destul să se pornească discuția de acum, cu privire la revizuirea statului nostru, pentru a se vedea că cei douăzeci de ani și mai bine de unire au cimentat pe Români ardeleni pe vecie în cadrele Statului național.

Ostașii noștri care ne păzesc granițele povestesc scene edificatoare.

Sunt soldații care fiind din satele apropiate refuză să meargă acasă chiar pentru o noapte, fiindcă, zic ei, nu se știe ce se poate întâmpla pe timpul cât lipsesc dela post.

Iată până la ce grad este ridicată conștiința de răspundere a țărănimii de peste munți.

Zilele grele prin care trecem și pe care le vom învinge cu siguranță constituie un examen și o verificare.

Otrava politicantistă n'a alterat sufletul curat al fraților de dincolo de munți.

Ca niciodată, ei fac una cu întreg trupul neamului și sunt hotărâți să lase urmașilor țara așa cum au primit-o la unire.

(„Neamul Românesc”).

CEI MOBILIZAȚI

pentru lucru la întreprinderi nu pot avea concedii de odihnă.

Ministerul Muncii, fiind înțeles de unele întreprinderi asupra situației concediilor de odihnă ale salariaților mobilizați pentru lucru, face cunoscut următoarele:

În virtutea stării de mobilizare, salariații mobilizați pen-

tru lucru nu pot fi trimiși în concediu de odihnă, iar în caz de lipsă de lucru ei vor fi puși imediat la dispoziția armatei.

Această dispozițiune se aplică atât muncitorilor, cât și funcționarilor particulari.

Soldele subofițerilor și trupei vor fi sporite simțitor.

Guvernul în grija sa pentru acel carl statu de strajă la granițele țării, și preocupat de gândul ca absolut toți salariații Statului să beneficieze, a hotărât ca începând din luna August a. c., soldații subofițerilor și trupei să fie simțitor sporite. În consecință, cu începere

din luna August, subofițerii vor primi un spor de soldă de 500 până la aproape 600 lei lunar.

Sergentii vor primi 4 lei pe zi în loc de 1,35.

Caporalii 3 lei în loc de 0,90 lei.

Soldații 2 lei pe zi în loc de 0,45 lei.

„România de mâine“

Revista italiană „Corriere diplomatico e consolare“ relevă rolul României în reconstruirea Europei.

ROMA. — „Corriere diplomatico e consolare“ publică un lung articol intitulat: „România de mâine“, în care se ocupă de călătoria d-lui I. Giurgiu, președintele Consiliului de miniștri român și d-l M. Manollescu, ministrul afacerilor străine, în Germania și Italia.

Revista face un istoric al politicii externe române de după

război, declarând apoi că „nu puțin merit au conducătorii români care au conlucrat la opera de reconstruire a Europei, la această operă de însemnătate istorică, al cărei realizator, cancelarul Hitler și ducele Mussolini, sunt fericiți să-l asocieze pentru a pune bazele unui viitor mai sigur și mai demn“.

Două luni

dela intrarea Italiei în război

Pierderile provocate inamicului de aviația și marina italiană

Roma. — Corespondentul agenției D. N. B. transmite următorul rezumat al articolului publicat Duminică de Virginio Gayda în „Giornale d'Italia“.

În cele două luni care au trecut dela intrarea Italiei în război, și după capitularea Franței, războiul s'a concentrat asupra Angliei. În această luptă, pe care o duce cu cea mai mare hotărâre alături de Germania, Italia își deplinește în fiecare zi, cu rezultate strălucite, misiunea ei, care este de a ține ocupate și de a distruge forțele imperiale a Angliei, cum și de a lovi organele vitale ale sistemului ei.

Italia a distrus până în prezent 498 avioane inamice, un cruciștor, 7 torpiloare și 11 submarine și a avariat grav 4 culrasate, 2 vase purtătoare de avioane, 8 crucișetore, 4 tor-

piloare și 2 submarine; ea a mai scufundat în plus 10 vase-poare de comerț și 4 vase petrolere.

Italia este stăpână în Mediterana și în aer și pricinueste Angliei, în propriile ei baze și pe teatrele de operațiune din Africa, pierderi de teritoriu, de resurse și de prestigiu.

Războiul contra Angliei continuă conform planurilor stabilite. El va da în curând la iveală noul inițiativă și noul forțe, încă necunoscute.

Conflictul n'a ajuns încă la capăt, incheie Virginio Gayda. Germania și Italia vor mai avea încă de suferit încercări grele. Dar cursul evenimentelor va fi determinat de voința și de forța armelor Axei. La capăt va fi victoria desăvârșită.

Armele destinate

unităților însărcinate cu paza teritoriului sunt depozitate la posturile de jandarmi și poliție.

COMUNICAT

Față de unele șvonuri cu caracter tendențios Ministerul de Interne comunică următoarele:

Armele destinate unităților cari au în sarcina lor paza teritoriului, sunt depozitate la posturile de jandarmi și unitățile de poliție.

Ele nu se dau oamenilor, care intră în compunerea unităților de pază decât vremelnic pentru instrucție sau atunci când nevoia organizării lor o cere.

Dealtfel numărul acestor arme este destul de redus.

Infometarea Europei este o imposibilitate

Roma. — Ziarele italiene, în special Popolo Di Roma, subliniază că Marea Britanie, gândindu-se în imposibilitate de a face războiul până la ultimul nou aliat, manevrează pentru a găsi alte metode pentru a putea anula victoriile militare ale puterilor axei. Printre aceste metode este iluzia infometarea Europei, care ar urma să fie însoțită de alte fenomene sociale. Data fiind însă situația geografică a Europei, infometarea Europei este o imposibilitate, în timp ce infometarea insulei britanice poate fi realizată temelnic de puterile axei. Dealtfel, rezultatele de până acum ale blocadei insulei britanice sunt evidente și ele vor merge crescând, dată fiind forța puternică a armatelor italiene și germane.

Demobilizarea

armatei franceze va fi terminată în câteva zile.

Vichy. — Agenția Havas transmite:

Demobilizarea întreprinsă la începutul lunii Iulie va fi terminată zilele acestea. Ea privește pe oamenii domiciliați în zona neocupată.

În apropierea la căminele lor e rezerviștilor al căror domiciliu se află în zona ocupată depina de de inlesnirile acordate de autoritățile germane.

INFORMATIUNI

D-l Nichifor Crainic, ministrul Propagandei, sosește la Brașov, mâine Joi la ora 10 a. m., va fi primit de d-l prefect și va lua parte la Te-Deumul dela Biserica Sf. Adormiri din Piața Libertății, iar pe urmă la liceul Honterus, unde va asista la o ședință a Institutului de cultură româno german și va face importante declarațiuni.

Membrii și susținătorii Institutului de cultură româno german sunt rugați să ia parte.

Ajutoare bănești pentru uceniciei români aplicați la comerț în Brașov. Comitetul „Societății comercianților români din Brașov“ va distribui ajutoare bănești acelor ucenici, numiți mai sus, cari vor intra până la 1 Septembrie a. c. cererile lor provăzute cu contractul de plasare și cu o constatare scrisă de patron în-lăuntrul cererii, că petentul a frecventat școala comercială de stat din Brașov. Cererile să se predea d-lui Vasile Muscal, membru al comitetului, în prăvălia sa din strada Hirscher.

AVIZ. Din cauza sărbătorii de Joi, 15 August a. c. (Adormirea Maicii Domnului), ghișeurile băncilor din Brașov vor fi închise. 308 1—1

Un comunicat al Ministerului de Interne

Ministerul de Interne are cunoștință că unii din foștii membri ai partidelor politice desființate se dau la o activitate politică ce nu se încadrează în actuala organizare de ordine politică unică și totalitară a Statului Român și a dispozițiilor luate de guvern și de partidul Național, singura organizare politică a cărei existență este permisă de lege.

Se atrage în mod stăruitor atențiunea tuturor persoanelor că potrivit Decretului-Lege pentru apărarea ordinii politice unice și totalitare a Statului Român din 22 Iunie 1940, o a-

semenea activitate este pedepsită cu amendă, închisoare și interdicție corecțională.

Ministerul de Interne consideră că o asemenea activitate politică este periculoasă pentru ordinea și siguranța Statului și în afară de aplicarea sancțiunilor de mai sus, pe care o va urmări în contra acestor persoane înaintea instanțelor judecătorești, va face aplicarea dispozițiilor art. 39 din Legea pentru apărarea ordinii în Stat din 14 Aprilie 1938, fixând tuturor acestor persoane un domiciliu obligatoriu.

Legea serviciului militar obligatoriu a intrat în vigoare în Statele-Unite

Washington. — Legea pentru introducerea serviciului militar obligatoriu în Statele-Unite a intrat în vigoare. Pe baza acestei legi vor fi recrutați 12 milioane de cetățeni, cari au vârsta cerută. După calculele făcute până acum, 4 milioane din aceștia nu vor fi supuși recrutării, întrucât își întrețin fa-

miliile. Pe ziua de 1 Octombrie Statele-Unite vor avea sub arme 400 000 de soldați, cari își vor face instrucția. Dacă Congresul va vota și proiectul suplimentar la legea recrutării, atunci în primăvara anului 1941 Statele-Unite vor avea sub arme încă 400.000 de tineri.

Masive atacuri aeriene împotriva Angliei

Inceputul săptămânii acestela a însemnat o nouă etapă în războiul anglo-german. De Duminică se dau mereu și metodic atacuri ale aviației germane asupra teritoriului Marii Britanii, căutând mai ales porturile, aerodromurile și alte obiective militare. Astfel, în atacul de Duminică, Germania a folosit 400 avioane cari au angajat lupta cu avioanele engleze. Asupra pierderilor nu se poate stabili cu precizie cifrele. În orice caz lucru sigur este că, și de-oparte și de cealaltă, cad zeci de aparate și aviatori.

Din cercurile conducătoare germane se afirmă că, aceste atacuri ale aviației constituie începutul luptei decisive între cele două țări învrăjmășite.

Trupele italiene înaintază în Somalia britanică

Roma. — Agenția „Stefani“ transmite, „de undeva din Italia“, următorul comunicat Nr. 64 al cartierului general al forțelor armate italiene.

În Somalia britanică, trupele noastre, continuând înaintarea lor, au luat contact cu grosul forțelor inamice.

Comunicat englez

Cairo. — Corespondentul agenției „Reuter“ transmite următorul comunicat militar:

Nimic de semnalat în Deșertul Occidental.

În Sudan și în Palestina nici o activitate.

În Somalia nu se semnalează nici un fel de operațiuni. Inamicul nu a realizat nici o înaintare.

În Kenya, informațiile date de unitățile de recunoaștere arată că inamicul stăpânește punctul Dobel.

A început opera de refacere a Franței

Clermont Ferrand. — Agenția „Havas“ transmite:

„Paris Solr“, sub semnătura lui Dominique Canavaggio, face bilanțul operei de refacere realizată până acum și arată ce cuprinde proiectul întocmit de Ministerul comunicațiilor și transporturilor.

Reluarea traficului feroviar s'a putut face în condițiuni satisfăcătoare grație faptului că dela 15 Iulie chiar s'a prezentat la post aproape tot personalul căilor ferate. Repatrierea refugiaților se face cu prioritate. Între teritoriul ocupat și zona neocupată circula săptămânal 200 până la 300 de trenuri, asigurând evacuarea a 200.000 până la 300.000 persoane. Pentru călătorii obișnuite, reluarea circulației se face a-

proape peste tot. Autorul articolului, vorbind despre regiunea din jurul Parisului, precizează că trenurile au reînceput să circule, cu excepția regiunii dela vest, unde traficul nu este prea intens.

În ce privește proiectele anunțate, pentru electrificarea celor două linii Paris—Lyon, prin Laroche și Brive—Montauban, ele vor fi puse în curând în lucru. Întreprinderile de lucrări publice, regrupate, se vor ocupa de repunerea în bună stare a mil de poduri și podete, distruse sau avariate. Peste 20 de șantere maritime sunt deja în plină activitate. Cele mai importante sunt la Rouen, Caen, Cherbourg și Marsilla.

Reclama este sufletul comertului. Gazeta Transilvaniei publică cele mai ieftine anunțuri și reclame.